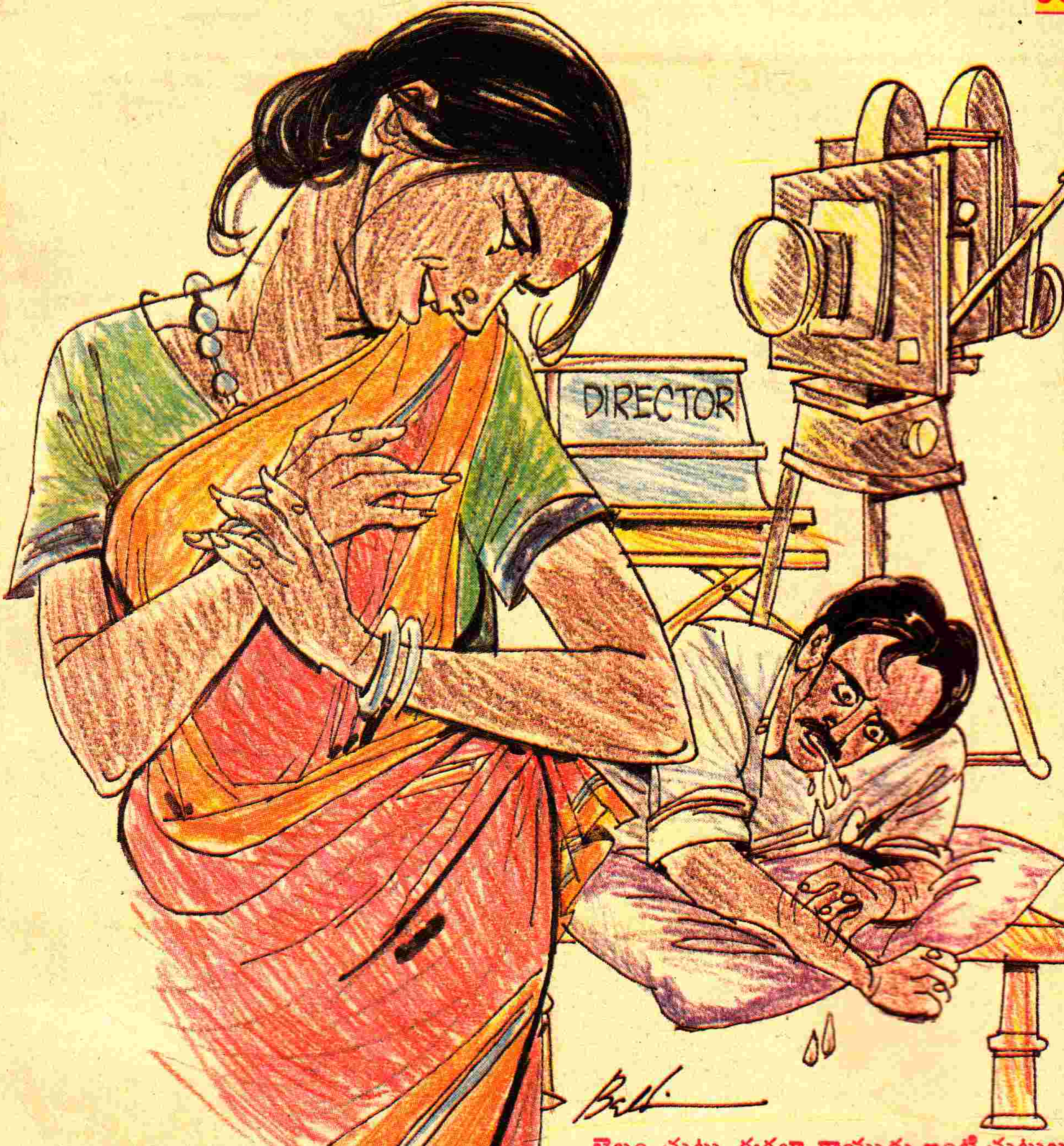

కోడెత్రాచు

డాక్టర్. ఆర్కే

బెల్లం చుట్టు ఈగల్లా రాయుడు ఇంటి చుట్టుజనం... జనం... ఇద్దరు, ఖాకీ డ్రస్సు వాళ్లతో సహా రాయుడు నౌకరీ చేసేవాళ్ళు సయితం జనాల్ని వక్కకునెట్టుతున్నారు.

గ్రామ జనాభా అంతా అక్కడే ఉన్నట్టుంది. పిల్లలు, యువకులు, పెద్దలు, వృద్ధులు ఆడ, మగా తేడా లేకుండా 'నేనంటే నేను' అన్నట్లు ముందు వెళ్లడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

కారణం గ్రామ పెత్తందారు, భూస్వామి అయిన రాయుడు గారు సినిమా తీస్తూ అందులో విలన్‌గా నటిస్తున్నారు. కొంత షూటింగ్ రాయుడు గారి తోటల్లో తీయడానికి పేరున్న హీరో హీరోయిన్‌తో పాటు రాయుడు గారూ ఆ రోజే మద్రాసు నుంచి వచ్చారు. సినిమా అంటే తెలిసి షూటింగ్ అంటే తెలియని జనం తండోపతండాలుగా వస్తున్నారు.

విశాలమయిన హాలులో రెండు చోట్ల వేరువేరుగా రాయుడుగారు, డైరెక్టర్ మురళి, హీరో, హీరోయిన్లు, తదితర సినిమా సిబ్బంది కూర్చున్నారు.

ఇద్దరు రాయుడు మనుషులు ట్రేలలో హార్లిక్స్ అందిస్తున్నారు.

"అసలు ఈ సినిమాలో మీరు నటిస్తున్న పాత్రే ఓ హైలెట్. మీ వేషం కూడా అంత చక్కగా ఉంటుంది. నటనలో ఏ మాత్రం అనుభవం లేని మీకు ఈ పాత్రను ఇవ్వడానికి నిజం చెప్పాలంటే నా మనస్సు సమ్మతించ లేదు. కానీ చూద్దాం అనుకున్నాను. కానీ మీ నటన చూస్తుంటే నాకే ఆశ్చర్యం వేసింది. అసలు మన ఫిలిం రిలీజ్ అయిందంటే హీరో కంటే ముందు ప్రజల మనసుల్లో మీరే మెదలుతుంటారు. ఇవుడు నేను డైరెక్షన్ చేసే ఈ సినిమాకు నిర్మాతగా, విలన్‌గా మీరు దొరకడం నా అదృష్టంగా నేను భావిస్తున్నాను. అసలు మీ నటన చూస్తుంటే ఆ కళామతల్లి మీలోనే జీర్ణించుకు పోయిందా అనిపిస్తుంది సార్" అన్నాడు హార్లిక్స్ సిప్ చేస్తూ మురళి.

మీసాలు నులివేస్తూ తలాడిస్తున్నాడు రాయుడు. ఖాళీ కప్పులను తీసుకెళ్తున్నారు చాకిరీ నౌకర్లు.

"అదంతా మీదయేనండీ? డైరెక్టర్‌గారూ. నటనంటే నాకేం తెల్వదు. మీరు చెప్పినట్లు చేస్తున్నా అంతే" అన్నాడు.

"డ్యూయెట్ సాంగ్ ఈ నాలుగు రోజుల్లో తీసేస్తాను. అయిదో రోజు మీ బెడ్ సీను తీద్దాం! మీరన్నట్లు ఈ సీను సయితం నాచురల్‌గా తీద్దాం. డూప్లికేట్ వద్దు. మీరన్నట్లు ఆ పాములవాడిని పిలిస్తే చనువయిన త్రాచుపాముంటే ఆ పామునే మన షూటింగ్‌లో తీద్దాం" అన్నాడు డైరెక్టర్.

"ఉన్నాడు లెండి! పాములవాడు మా ఊరిలోనే ఉన్నాడు. వాడి దగ్గర చనువయిన పాములు చాలా ఉంటాయి. వాడి వృత్తే అది" అన్నాడు రాముడు కుర్చీలో నుండి లేస్తూ.

"వాడి వృత్తే అదయితే మరేం భయంలేదు. పాములన్నింటికి వారు విషపు కోరలు తీసేస్తారు. మరీ మంచిది. మీరు అది చూడండి. మేము వెళ్ళి షూటింగ్ స్టార్ట్ చేస్తాం' అంటూ లేచాడు డైరెక్టర్.

రైలింజను వెంబడి పెట్టెల్లా సినీవారు, జనం అందరూ బయలుదేరి వెళ్ళారు.

****

"దండాలుసామి" అంటు వరండా స్తంభానికి ఒదిగి కూర్చున్నాడు పాముల పాపన్న.

అ... ఏంరా పాపిగా బావున్నావా?" అన్నాడు వాలు కుర్చీలో కూర్చున్న రాయుడు.

"తమరి దయ సామీ" అన్నాడు పాపన్న.

"ఏదో అనుకోకుండా మదరాసు పోవడం, సినిమాలో భాగం వేయడం... అందుల్నే విలన్ వేషం వేయడం

"యింగా బడి నుండి రాలేగానీ ఏందిదంతా నాకేం

"నేను ఎన్ని కార్టూన్లు వంపినా తిప్పి వంపుతున్నారా!"
"రిప్లైగాని పెడుతున్నావా?"
"అవును!"
అదీ! "అందుకే తిప్పి వంపుతున్నారు. లేకపోతే నీ రచనలు నేరుగా చెత్తబుట్టకే చేరతాయి.
చిలువేరు మృత్యుంజయ [భూదాన్‌పోచంపల్లి]

అర్థం గాలే" అంది మంగమ్మ.

రాయుడు గారి సినిమా గురించి రాయుడుగారితో పాము నటన గురించి అంతా వివరించాడు. ఉలక్కుండా, పలక్కుండా వింటూ వుంది మంగమ్మ.

మంగమ్మ మనస్సు పదిహేను సంవత్సరాల వెనక్కు వెళ్ళింది.

దీపానికి నూనె వేస్తూ "పొద్దు గూటికెళ్ళినా యింకా రాలేదీయన" అంది. కళ్ళు కనరాని పాపన్న తల్లి సుబ్బమ్మ దగ్గర సంవత్సరం బిడ్డడు అరుస్తున్నాడు.

"వత్తాల్లేయే... పట్నం బోయినోడు కొంత ఆలస్యము గావచ్చు" అంది సుబ్బమ్మ.

"ఏంది ఆల్సెమో ఏమో యిల్లిడిత్తే మర్చిపోతాడు" అంది పిల్లవాడిని అందుకుంటూ మంగమ్మ.

ముసలామె ముందు అన్నం' నీళ్ళు ఉంచి "బువ్వ బెట్టినా తిను" అంది మంగమ్మ.

"వాడెబుడొత్తడో ఏమోగాని నువ్వు తిను" అంటూ భోజనం చేయసాగింది సుబ్బమ్మ.

ఆకాశంనిండా మబ్బులు, మిరుమిట్లు గొలిపే మెరుపులు.గుండెలు దద్దరిల్లేలా ఉరుములు పూరిపాకలు వుంటాయో... ఊడుతాయో.. అన్నట్టు భోరున వీస్తున్న గాలి.. గాలికి పాకలోని దీపం విలవిలాలాడుతుంది.

"వాన గాలి జోరుగున్నాయి... యింగ తలుపేసి పడుకో" అంటూ ఓ మూలగా నంచి పట్టల్లో ముదురుకుంది ముసలామె. తలుపేసి సందుల్లో గాలి రాకుండా పాత బట్టలు వేసి తను పడుకుంది మంగమ్మ. ఏమీ తెలియని వయస్సులో పసిబిడ్డడు కూనిరాగాలతో తల్లి యెదపైని కొంగు లాగుతూ ఆడుకుంటున్నాడు.

గాలికి అల్లాడుతున్న దీపం వత్తి తగ్గించి పడుకుంది మంగమ్మ. బయట వర్షం ప్రారంభమయింది. గాలికి పాకంతా వూగినట్లుంది. కళ్ళు మూసుకుంది గాని కునుకు రాలేదు మంగమ్మకు. వర్షపు హోరులో తన పక్కనే "గురక" లాంటి శబ్దం వచ్చింది. దీపం వత్తి పెంచి చూసి వెంటనే "అత్తా" అంటూ గావుకేక వేసింది మంగమ్మ.

మంగమ్మ గావుకేకకు ముసలావిడతో పాటు చుట్టుపక్కల అమ్మలక్కలందరూ ప్రోగయిపోయారు.

పిల్లవాడు నురగలు క్రక్కుతూ కట్టెలా బిగుసుకుపోయినాడు. అమ్మలక్కలు వైద్యం ప్రారంభించారు. కాల్చడం [చిటికెలు పెట్టడం] పూరిపాక నూరులో తీయడం, టెంకాయ కొట్టడం.. మంత్రగాణ్ణి పిలిపించి మంత్రం వేయించడం చేయించారు. అయినా పిల్లవానిలో మార్పులేదు. మంగమ్మ గుండెలవిసేలా ఏడుస్తూనే వుంది.

"రాయుడు బాబు సూది మందేత్తాడు గదా సూపించరాదూ!" గుంపులో ఓ ఆడగొంతుక సలహా ఇచ్చింది.

"వానలో పిల్లగాడు తడిసేది మంచిదిగాదు" సెలవిచ్చాడు మంత్రగాడు.

"అయ్యో మాయమ్మ... పోయి పిలు వత్తాడు గాని" ఇంకో ఆవిడ సెలవిచ్చింది.

"అక్కా సూత్తాండండి" అంటూ బయలుదేరింది మంగమ్మ. వర్షం కురుస్తూంది. కాటుక రేఖలా కటిక చీకటి. మెరుపు వెల్గులో దారి చూసుకుంటూ పరుగు లాంటి నడకతో వెళ్తూంది. రాయుడు గారి ఇంటి ముందు గేటు వేసినారు. లాగి చూసింది. వర్షంలో పూర్తిగా తడిసి పోయిన మంగమ్మ గేటు ఎక్కి దూకింది.

మంగమ్మ పిలుపులతో లైటు వేసి వాకిలి తీశాడు కళ్ళు నులుముకుంటూ ఎదురుగా తడిసి పోయిన మంగమ్మను రెప్ప వాల్చకుండా చూస్తున్నాడు. ఇరవై రెండేళ్ల మంగమ్మ ఎర్రని ఛాయలో దుస్తులన్నీ తడిసిపోయి శరీరానికి అతుక్కుపోయి ఆమె ఎత్తు పల్లాలను బహిర్గతం చేస్తున్నాయి. అజంతా సుందరిలా ఉన్న ఆమెనే చూస్తున్నాడు రాయుడు.

నిల్చున్న మంగమ్మ కుమారుడి గురించి చెప్పింది. "అలాగా.. నేనేం డాక్టర్ని గాదే.. ఏదో దగ్గు పడిశం గురించి తెల్సు... సూది మందిస్తాను అంతేనే" అన్నాడు రాయుడు.

"ఏదో సామి మీకు తెల్సిందే చూడండి. వాన రాకుంటే యింటికే దెత్తు" అంది మంగమ్మ.

"సరే పద" అంటూ షర్టు వేసుకుని మందుల సంచి పట్టుకొని ఇంటికి తాళం వేసి బయలుదేరాడు.

"గేటుపైన ఎక్కి వచ్చినావా అంటూ గేటు దాటుకొని బయలుదేరారు ఇద్దరు.

పిల్లవానిని అటు యిటు త్రిప్పి చూసి రెండుసూదులు ఇచ్చాడు.

"బాబుగారు సూదేత్తే ఏం యాదయినా యిట్టే తగ్గిపోతుంది" బట్రాజులా పొగిడాడు గుంపులో ఓ అతను.

మనకు డాక్టరు గావల్లంటే అయిదు మైలీలు బోవల్ల.. యింత పొద్దుల్లో పావల్లంటే మాట్లా.. ఏదో యీ వూర్లో దేవునా కట్టు బాబుండబట్టి మనం బతుకుతాండాం" యింకో అతను అన్నాడు.

"ఏంసామీ పిల్లగానికి పరవా లేదా?" మంగమ్మ అడిగింది.

"ఏం పరవాలేదులే... తగ్గిపోతుంది. చెడ్డ వాయువది. మళ్ళీ మూడు గంటలకు వచ్చి చూసిపోతాను" అంటూ బయలుదేరాడు రాయుడు.

రాత్రిమూడు గంటలు తెల్పుతూ గోడ గడియారం మోగింది. తడిసిఉన్న మంగి అందాల్ని గురించే ఆలోచిస్తున్న రాయుడు లేచాడు... బయలుదేరాడు.

దీవం వెల్తురులో బిడ్డ దగ్గరే కూర్చుని ఉంది మంగమ్మ. రాయుడును చూసి "రా సామీ" అంటూ లేచి చాపను వేసింది.

రాయుడు వెళ్ళి బిడ్డను చూసి "యింకా తెలివి రాలేదు కదా" అడిగాడు.

"లేదు సామీ.. బిడ్డకు ఏంగాదా సామీ" అడిగింది

మంగమ్మ.

"ఏం గాదు. గానీ.. ఓ మాత్ర వేయాలి... యింట్లో వుందో లేదో... చూడాలి.. వుంటే యిస్తానురా.." అన్నాడు బయలుదేరుతూ రాయుడు. అనుసరించింది మంగమ్మ.

జరిగిపోయింది. అందువల్ల నెల రోజుల నుంచి ఇంటి పాటునలేను" అంటు తన గురించి చెప్పాడు రాయుడు.

"అంత రాముడు నెప్పినాడు సామీ" అన్నాడు పావన్న.

"పాములాట మానుకున్నావా?" అన్నాడు రాయుడు.

"జీవనం వాటితోనే సామీ...కులవృత్తి.. ఎలా మానుకుంటానుసామీ.. ఏదో ఆ పాములతోనే జీవనం సాగిత్తాండా" అన్నాడు పావన్న.

"అదేలే... ఎవరి కులవృత్తి వారిది. అందుకే ఓ కవి అన్నాడు. కులవృత్తికి సాటురాదు గువ్వల చెన్నాయని" అంటు వివరించాడు రాయుడు.

అర్థంగాని పావన్న ఏం మాట్లాడలేదు.

"మా సినిమాలో ఓ పాముతో పనుంది. నీ దగ్గర చనువుగా ఉన్న పాముంటే తెస్తావా?" అడిగాడు రాయుడు.

"ఒకటేమిటి నాల్గు పాములున్నాయి సామీ" అన్నాడు పావన్న.

"వాటితో ఏం అపాయం లేదు గదా?" అడిగాడు అనుమానంగా రాయుడు.

"అవేం జేత్తాయి సామీ. దాంట్ల కోరలు తీసేసినా... మీద బడినా ఏం జేయలేవు" అన్నాడు పావన్న.

"ఇదిగో!ఈ వంద ఉంచు" అన్నాడు రాయుడు.

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు పావన్న. వంద రూపాయల నోటు... అదే ఆశ్చర్యం...." ఆకు రాలని ఈతాకు రాలిపోతుంది. ఇది కాలం మహిమా" ఆలోచించుకుంటూ "ఎందుకు సామీ" అన్నాడు పావన్న.

"ఫర్వాలేదుంచు. షూటింగ్ తర్వాత ఇంకో వంద ఇస్తాలే" అన్నాడు రాయుడు.

"తీసుకో... పావన్న... తీసుకో" అన్నాడు రాయుడు పాలేరు రాముడు.

మారు మాట్లాడకుండా వంద కాయితం అందుకొని కళ్ల కద్దుకొని జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

"సరేలే ఇక వెళ్ళు నాలుగు రోజుల్లో దాన్ని ఇంకా చనువు చేసుకో... నీవు చెప్పినట్లు వినాలి" అన్నాడు రాయుడు.

"అలాగే సామీ... వత్తా... దండాలు" అంటూ బయలుదేరాడు పావన్న.

****

"ఏమే... ఇందా... ఇవి తీసుకపో" అరిచాడు నడనలోకి వెళ్ళిన పావన్న. వంట దగ్గర నుండి చెమట తుడుచుకుంటు వచ్చి చూసింది మంగమ్మ. కోడిగ్రుడ్లు పొట్లాలు, కోడి... "ఏంది మావా ఇదంతా?" ఆశ్చర్యంగా అంది మంగమ్మ.

"ఇదిగో ఇది కోడి, మసాలాలు, పిండి, నూని ఇవి మనకు... ఇవి గుడ్లు, పాలు ఇవి పాములకు" అన్నాడు బీడి అంటిస్తూ పావన్న.

"ఏందిదంతా దరబారు సేసేత్తన్నావు" అంది మంగమ్మ. "అవునే దరబారే... వువరాగా నూర్రుపాయిలు వచ్చినాయి. అందుకే మనందరికి వండగ... పిల్లగాడేడీ" అన్నాడు పావన్న.

జడ్జి: ఏమయ్యా పట్టపగలు తెరిచి ఉన్న ఇంట్లో దూరి దొంగతనం చేశావు... కష్టపడి సంపాయించుకు బ్రతుకొచ్చుగా?

ముద్దాయి: ఈసారికి క్షమించండి.... ఇకపై ఎత్తయిన మేడ ఎన్నుకొని పైకెక్కి, కిటికీ ఊచలు వంచి, బీరువా తాళం పగలగొట్టి దొంగిలిస్తానండి!

జె. ఈశ్వర్, దుగినపెల్లి.

రాయుడు ఇంటిలోనికి మంగమ్మ వెళ్ళగానే తలుపేశాడు రాయుడు. పులి ముందు బెదరిపోయిన లేడిలా చూసింది మంగమ్మ. "చూడు మంగీ! నీవు బీదదానివయినా... చాలా అందమయిన దానివి. అందులోను వర్షంలో తడిసిన నీ అందం గురించి చెప్పాలంటే నేను కవిని గాకపోతిని. నీ కన్నకొడుకు నీకు దక్కాలి. నీపై నాకున్న మోజుతీరాలి. ఎక్కువ టైం లేదు. నీ కొడుక్కి తొందరగా మందెయ్యాలి. ఆలస్యం అమృతం విషం అన్నారు పెద్దలు. నీ కొడుకు పోతే అదే కొడుకు దొరకడం జరగని పని. నీవు కాదంటే నీలాంటి వారెందరో నాకు లభించగలరు. అయినా బలవంతం లేదు. నీకిష్టమయితేనే... వైద్యం..." అంటూ మంగమ్మపై చేయి వేశాడు. మంగమ్మ శరీరంపై జెర్రులు ప్రాకినట్లయింది. పది తలల రావణుడు తన ముందు వికటంగా నవ్వుతున్నట్లుంది. చీదరించి చేయి విడిపించుకోవాలనుకుంది. వెంటనే స్పృహ లేని తన బిడ్డడు కళ్ళ ముందు తిరగసాగాడు. ప్రతిఘటించలేకపోయింది. పులి వెంబడి లేడిలా నడచింది.

★ ★

"ఏందే యెల్లి తొందరగా వంట సెయ్యమంటే అలా కూకున్నావు" అన్న పావన్న మాటలతో ఈ లోకంలో పడింది మంగమ్మ.

వంట పూర్తిగా తయారయింది. పావన్న కోసం ఎదురు చూస్తూంది.

పాము తల పావన్న చేతిలో బిగుసుకుంది. పాము మొత్తం పావన్న చేయిని చుట్టుకుంది. పావన్నను చూసి "యిదెక్కడ సిక్కింది" అడిగింది మంగమ్మ. "రాయుడుగారి తోటలో గాని, ఆ నూలు దారం తీసుకో దీ నెమ్మ బలే పొగరుగా ఉంది" అన్నాడు పావన్న ఓచోట పాకముందు కూర్చుంటూ.

మంగమ్మ నూలు దారం తెచ్చి ఇచ్చింది. పాము మూతికి బిర్రుగా చుట్టి వదిలాడు. అది ప్రాకుతూ బయలుదేరింది. వెళ్ళి తోకను పట్టుకున్నాడు. కోపంగా పావన్న ముందు తిరగబడింది. అయినా నోరు తెరువలేక ఏం చేయలేక చేయికి చుట్టుకుంది.

ఓ ఖాళీ బుట్ట తీసుకొని అందులో వేసి "దీని దగ్గిరకెల్లద్దు... మంచి వయసులో ఉంది నాగు. దీని యవ్వారం నే జూసుకుంటాను గాని తక్కిన వాటికి పాలు, గుడ్లు యేత్తాండు" అన్నాడు బుట్టను వక్కన ఉంచుతూ.

"సరేగాని తిందువురా" అంది మంగమ్మ. "పిల్లగాడేడీ" అన్నాడు చెంబందుకుంటూ పావన్న. "వయివేటుకు పోయినాడు. యింగా రాలే" అంది వడ్డిస్తూ మంగమ్మ.

★ ★ ★

రాయుడు ఇంటిముందు జనాల్ని పోలీసులు కంట్రోలు చేస్తున్నారు.

రాయుడు ఇంటిలో సినిమా షూటింగ్.

"సెట్ ఓకేనా" అరిచినట్లు అన్నాడు డైరెక్టర్. "ఆఁ ఓకేసార్" అన్నాడు అసిస్టెంట్.

రాయుడుగారు మంచంపై పడుకున్నాడు. "ఈ సీను అయిపోతూనే పాము కాటు పడ్డ నా బుగ్గపై హీరోయిన్ ముద్దెట్టుకుంటుంది" [విషం దీయును] అనుకుంటున్నాడు రాయుడు.

"పామాయన ఉన్నాడా" డైరెక్టర్ అరుపు.

"ఎస్.ఎస్. సార్" అసిస్టెంట్ బదులు.

"కెమెరా" అరిచాడు డైరెక్టర్. "రెడీ సార్" కెమెరామెన్ బదులుగా అంటున్నాడు.

డైరెక్టర్ వెళ్ళి రాయుడిగారికి కొన్ని సూచనలు, పావన్నకు కొన్ని సూచనలు ఇచ్చి వచ్చి "స్టార్ట్ కెమెరా" అన్నాడు. "రన్నింగ్ సార్" అన్నాడు కెమెరామెన్.

"వన్... టు... త్రీ... యాక్షన్" అన్నాడు డైరెక్టర్...

గుర్రుపెట్టి నిద్రపోతున్నాడు విలన్. పైనుండి పాము మంచంపై పడింది. బుసలు కొడ్తు పడగ విప్పి లేచింది. నిద్రలో ఇటుగా కదిలాడు విలన్. బుసకొట్టి నాగు విలన్ బుగ్గలపై కాటేసింది.

"అమ్మో" అంటూ అరిచాడు విలన్. పాము వెళ్ళిపోతూంది. మంచంపై అటూ ఇటూ దొర్లి మంచం క్రింద పడి దొర్లుతున్నాడు విలన్.

"సూపర్... సూపర్ ఆక్షన్... రైట్ సార్... రైట్... ప్రొసీడ్" ఆనందంగా అరుస్తున్నాడు డైరెక్టర్. నీటుగా టేక్ చేస్తున్నాడు కెమెరామెన్.

అటూ ఇటూ దొర్లుతూ ఆగిపోయాడు విలన్. "కట్" అన్నాడు డైరెక్టర్.

"సూపర్ సార్... మీ ఆక్షన్ బ్రహ్మాండం... ఎంత నాచురల్... అంటే చెప్పలేను" అంటూ వెళ్తున్నాడు విలన్ దగ్గరకు డైరెక్టర్.

"మావా... పామును అలా వదిలేస్తే ఎలా... జనంలోకి పోయింటే చంపేస్తురు" అంటూ మంగమ్మ పామును తెచ్చి ఇచ్చింది పావన్నకు. బుట్టలో వేశాడు పామును.

కదలలేదు... మెదలలేదు... విలన్. చేయి పట్టి చూసి ముక్కు దగ్గర చేయిపెట్టి చూసి "ప్రాణం ఉంది. ఏమయింది" అంటూ, "సార్... సార్" అంటూ లేపారు. నోటివెంట నురగ వస్తూంది. మెడ నిల్వలేదు.

"రియల్ స్నేక్ బైట్ అయినట్లుంది. వెంటనే హాస్పిటల్ వెళ్ళాలి" డైరెక్టర్ అరిచాడు. వెంటనే కారులో వెళ్ళిపోయారు.

"దీని కోరలన్నీ తీసేసినా... ఎలా జరిగింది" పావన్న ఆలోచించుకుంటున్నాడు. కొత్త త్రాచు మారిన సంగతి, దాని కాటు పడిన విషయం మంగమ్మకు తప్ప ఎవ్వరికీ తెలీలేదు. సాయంకాలం వార్తలలో "కోడెత్రాచు, నిర్మాత, నటుడు షూటింగ్‌లో ప్రమాదవశాత్తు మరణించారు" అన్న వార్త అన్ని రేడియోలలో వినబడింది. ఊరందరితో పాటు పావన్న కూడా "అయ్యో పావం" అనుకున్నా మంగమ్మ మాత్రం మహా సంతోషంగా ఉంది. ★